

"Jubileum Uitgave"

40 JAAR
ZSV

40 JAAR
1954 - 1994

Inhoudsopgave

pagina

Voorwoord: J.H. Maas, wethouder van sport 2

Inleiding: Rien van de Ven 3

RKZSV IN OPKOMST 4

DE JAREN OP "SIENTJES-HEI" 10

DE JAREN 50 15

DE JAREN 60 20

DE JAREN 70 28

DE JAREN 80 36

DE TACHTIGEREJAREN TOT HEDEN 45

VERTROUWEN IN DE TOEKOMST 53

Proficiat Z.S.V.

Bij haar 40 jarig bestaan mag de voetbalvereniging Z.S.V.-Zeilberg zich gelukkig voelen, niet alleen als jubilerende vereniging, maar ook als een in volle ontwikkeling zijnde club. Als u op die 40 jaar terugkijkt dan is er toch veel gebeurd. Radio en T.V brachten het voetbal van de hele wereld in onze huiskamers. Er is natuurlijk wel wat veranderd aan het voetbalspel. Maar het blijft een fijne tijdsinvulling. De echte waarde ook van deze sport is, dat men plezier heeft in het spel van de sport.

De bloei van een voetbalvereniging zou ik niet willen afmeten naar de resultaten, die zij nu in de competitie boekt. Z.S.V. heeft over een reeks van jaren met het seniorenteam in de afdeling Noord-Brabant en in de 4e klasse van de K.N.V.B. met zeer aanvaardbare resultaten in de competitie meegedraaid. Zij wordt veel meer bepaald door het enthousiasme en de sportiviteit die bestuur en leden weten op te brengen, zowel bij de training als in wedstrijdverband.

Gezond amateurvoetbal, waar prestaties minder tellen als de goede geest! De teams beschikken alle over veerkracht, vechtlust en karakter om een resultaat in competitieverband te bereiken.

Het belangrijkste is evenwel dat tussen de dames en heren onderling en tussen de dames en de heren en hun trainers hechte banden bestaan. Onderlinge vriendschap wordt op het voetbalveld omgezet in prestaties. Goede verhoudingen zijn van essentieel belang voor het functioneren in verenigingsbanden. Samen en gezamenlijk en niet anders is 't mogelijk om actief en sportief deze sport te beleven. Allen die daartoe bijdragen verdienen waardering van jong en oud uit Zeilberg. Het is niet voor iedereen vanzelfsprekend zelf te werken aan de ontplooiing van anderen. Velen hebben dat wel gedaan alsof 't vanzelfsprekend is. En zo hoort 't mijns inziens. Ik waardeer dat zeer.

Van ganser harte mag ik dan ook namens de gehele Deurnese gemeenschap en in 't bijzonder namens het gemeentebestuur voorzitter Arie Vogels en alle overige bestuursleden bij het 4e-decennium van Z.S.V.-Zeilberg gelukwensen en hen een gelukkige sportieve toekomst toewensen!

De wethouder van sportzaken,

J.H. Maas.

Inleiding

Voor u ligt een unieke jubileumuitgave van 't Zètesvééjerke ter gelegenheid van het 40 jarig bestaan van vv ZSV. Via 'stille getuigen' in de vorm van kranteknipsels, plakboeken, bestuursnotulen etc., maar ook verklaringen, afkomstig van ooggetuigen, ben ik zo waarheidsgetrouw mogelijk te werk gegaan. Toch - dat is nu eenmaal bij een karwei als dit onvermijdelijk - zullen in dit boekje onvolledigheden zijn geslopen c.q. gebeurtenissen vergeten zijn. Een ding moet mij daarbij met nadruk van het hart. Je kunt er niet omheen om in een jubileumboek namen te noemen, maar het is uiteraard onmogelijk om alles en iedereen te vernoemen. Het vervelende bij het noemen van namen is vaak, dat je mensen over het hoofd ziet. Bij voorbaat mijn excuses daarvoor. Waar ik een keuze moest maken, of een passage of een foto moest opnemen was mijn motief: hoe kunnen we een jubileumuitgave verzorgen die de reputatie van de vv ZSV in Zeilberg en omgeving eer aandoet. Tot slot mijn welgemeende dank aan allen die bijdragen hebben geleverd en mijn oprechte hoop dat dit jubileum een waardige afsluiting is van 40 jaar verenigingsleven en een prachtig begin voor de komende jaren.

Rien van de Ven.

R.K.Z.S.V. IN OPKOMST

ZVV „Zij niet dan wij ook niet”

In 1930 ging ZVV, de eerste Zeilbergse voetbalvereniging, ter ziele. Diefstal van de eerste prijs tijdens een toernooi in Gemert is ZVV vier jaar na de oprichting fataal geworden. De ondergang van de club door toedoen van niemand minder dan Pastoor Piggen, was een veel besproken en beschreven onderwerp. Het verging ZVV niet slecht totdat in 1930 aan een toernooi in Gemert werd deelgenomen. Vooraf waren achter een rij pilsjes in het clubhuis de kansen hoog ingeschat: „Vanavond staat hier boven op het buffet de beker,” voorspelden de spelers.

Café de Sportvriend, de huidige Apollo, met op de voorgrond kastelein Bertje Koppens, zijn vrouw Nel (Moeke) in haar armen zoon Piet en naast haar Door Bijers-Dirks.

Het had ook niet veel gescheeld of er stond inderdaad een beker boven het buffet, als daar onderweg in Bakel geen café had gestaan waar de Zeilbergse voetballers even aanlegden. Luidkeels zongen ze: „En we hebben de eerste prijs...”, maar bij het binnentreden klonk het „gewonnen” veel zachter. Het waarom van de volume vermindering was de aanwezigen in het café niet direct duidelijk.

Maar dat werd anders na de binnenkomst van de plaatselijk politie. „Er is een beker gestolen op het toernooi in Gemert. "Weten jullie daar iets meer van" vroeg een agent? Met veel omhaal konden ze de politie ervan overtuigen dat het om een grapje ging.

Daardoor bleef het bonnenboekje op zak, maar de beker ging met de sterke arm van de wet mee. Iedereen moest smakelijk lachen, alleen Pastoor Piggen niet. Die was zeer nijdig en eiste dat alle voetballers bij hem om vergiffenis kwamen vragen. De club had het bij de pastoor goed verknald. Er moest een andere mentaliteit komen, vond deze, en de gebroeders Kievits hoorden geroyeerd te worden omdat ze nooit in de kerk kwamen. Plots was ZVV drie sterspelers kwijt, reden voor de overige spelers om er ook het bijltje bij neer te gooien. „Zij niet, dan wij ook niet" was hun boodschap aan de pastoor, maar hij hield zijn poot stijf. Het einde van ZVV. Gedurende 24 jaar moesten jongens uit de Zeilberg die graag bij een voetbalclub speelden naar Deurne naar elders.

1946, R.K.Z.S.V. in opkomst. Van links naar rechts: Wim Kroezen, Harrie van de Mortel, Jan Timmers, Wim Evers, Willy van Ooij en Henk Kroezen. Zittend: Cor Kroezen, Leo Hezemans, Frans Bouwmans, Willy van de Mortel en Piet Manders.

Vriendenclubje

Voordat R.K.Z.S.V. werd opgericht, was er in de Zeilberg in de periode 1947 - 1951 toch al enige tijd weer een clubje vrienden met voetballen actief bezig. De jongens van ongeveer elf tot zestien jaar voetbalden elke zondag met elkaar. Het clubje van die dagen vormt de grondslag van de huidige voetbalvereniging Z.S.V. De pioniers van die dagen, de vaste kern die geen zondag oversloegen zijn de gebroeders Cor, Wim, Frans en Henk Kroezen, Frans van de Heiden, Piet Manders, Leo Hezemans, Willie en Harrie van de Mortel, Willie van Ooy, Frans Bouwmans, Wim Evers, Harrie Klaassen, Jan Timmers en Tinus Rooymans. Elke zondag opnieuw, weer of geen weer, trokken zij de stoute schoenen aan en ontvluchtten het ouderlijk huis om maar te kunnen voetballen. Bij de meeste was daar wel een voorwaarde aan verbonden: eerst moest de heilige mis bezocht zijn en de "erpel" voor die dag geschild zijn. Tinus Rooymans kwam elke zondag van ver uit de Peel om zijn partijke mee te spelen. Op school wekte het voetbalclubje al snel enige jaloezie bij de andere jongens. Bovendien kon men best wel wat meer mensen gebruiken, want dan konden ze een groter "partijke zetten". Al heel snel groeide het clubje tot ongeveer 30 jongens zo weet Frans Bouwmans zich te herinneren. Er werd van een tot zes uur gevoetbald, het was ongeveer te vergelijken met straatvoetbal en wie kwamen mochten meedoen. Vanuit dit vriendenclubje zijn de meesten lid geworden van S.J.V.V. en Deurne en namen daar niet zonder succes deel aan de competitie omdat er in de Zeilberg nog geen voetbalclub was, maar echt gelukkig waren ze niet: „We voetballen liever op een hobbelig veld op Sientjes Heidan in het stadion van Deurne. „Een wens die in 1954 werkelijkheid werd. Toen RKZSV werd opgericht kwam het merendeel terug naar de Zeilberg. In de overbruggingsperiode, tijdens de aanleg van het veld, werd er gespeeld tegen tegenstanders met een eigen veld.

Het veldje

Het terrein van dit clubje enthousiastelingen, de wilde voorloper van de officiële voetbalclub, lag aan de Veghel. Het stuk wilde grond waarop gevoetbald werd, een "knollenplak", was eigendom van de gemeente. Noeste arbeid van het vriendenclubje zorgde ervoor, dat het terreintje er redelijk "gif" bijlag voordat er een "partijke" gespeeld werd. De doelen, jassen op de grond en wat later kleine ronde houten palen omdat de bomen ter plekke niet groter waren, werden zo opgesteld dat men van de diepere kuilen in het terrein geen last ondervond.

Het spelmateriaal

In deze jaren, vlak na de Tweede Wereld oorlog, was het spelmateriaal schaars en vanzelfsprekend een dure aangelegenheid. In veel huishoudens moest elk dubbeltje vaak twee keer omgedraaid worden en geld om voetbalschoenen te kopen was er eenvoudig niet. Veel voetballers speelden dus op gewone schoenen en er waren er zelfs bij die op hun klompen en met laarzen aan dachten de balcontrole te kunnen bevorderen. Ook werd er gespeeld met een eigen gemaakte bal, een frotpapier omwikkeld met stukjes fietsband en elastiekjes. Willie van de Linden, de scheidsrechter, gebruikte het "dopke" van een eikel als fluit.

De oprichting: een officiële voetbalclub.

Eind jaren dertig was de voetbalsport in Nederland snel populair geworden en waren reeds 150.000 voetballers actief in clubverband. De voetbalsport zat dus in de lift. In de Zeilberg was veel voetballende jeugd zonder clubverband en er was behoefte om in de Zeilberg te kunnen voetballen. In het begin van de jaren vijftig ging men serieus denken om ook in de Zeilberg in clubverband voetbal te organiseren. Bij Jan Bouwmans en Sjef Dirks ging vaak de slag uit en zij gaven de aanzet tot oprichting van R.K.Z.-S.V.

De ploeg van R.K.Z.S.V.-1 en het eerste bestuur. Van links naar rechts: Sjef Dirks, Michel van Aarssen, Mart van de Mortel, Fons Smits, George Maas, Tinny van de Kruys, Kapelaan Fasol, Frans van de Kerkhof en Harrie Munsters. Zittend: Harrie Klaassen, Leo Koppens, Piet Timmers, Toon Manders, Jan van Neerven, Toon van de Kruys, Piet Maas, Henk Proenings, Wim Bouwmans, Frans Bouwmans, Theo Bouwmans, Hein van de Mortel en Jan Bouwmans.

Jan en Sjef bereidden alles voor en zo kon eind 1953 de oprichtingsvergadering plaatsvinden bij Nierke Beyers. Leden die nog lid waren van een andere vereniging moesten zich voor 1 januari laten uitschrijven bij die desbetreffende vereniging anders mochten ze het eerste jaar niet voetballen voor R.K.Z.S.V. De oprichting, 21 november 1954 was een formaliteit en had verder weinig voeten in de aarde. Het eerste bestuur dat de zaak in het gareel moest gaan houden bestond uit: Tiny van de Kruys, Jan Bouwmans, Michiel van Aarsen, Mart van de Mortel, Fons Smits, George Maas, Jef Dirks, Frans van de Kerkhof, Harrie Munsters en kapelaan Fasol geestelijk adviseur. De eerste leden die lid werden betaalden hun contributie, f 12,- per jaar ineens omdat RKZSV nog geen geld in kas had. Bij de oprichting telde de club plus-minus zeventig leden.

De jaren op "Sientjes-Hei"

Van heivlakte tot ,grasmat'

De belangstelling bij de oprichting was groot. Toen de moeilijkheden rond een eigen speelveld waren opgelost, nadat de gemeente een stuk hei ter beschikking had gesteld, was de zaak spoedig aan het draaien. Bij gebrek aan beter viel de keuze op "Sientjes-Hei" langs de Hanenbergweg. Veel Zeilbergse agrariërs stonden nogal sceptisch tegenover de pogingen om op deze droge, zanderige heivlakte een grasmat aan te leggen. De eerste sponsor van RKZSV Hannes Dirks, liet de firma van de Heuvel uit Bakel aanrukken om het veld "gif" te maken. De club had nog geen geld om die tractors te betalen. Er kwamen twee tractors met een schuif voorop aan te pas om de hei weg te schaven en om te ploegen, de rest deden de leden zelf met de schop, riek en hark. Na het inzaaien volgde een spannende periode van afwachten. Tot ieders opluchting verscheen er eerst wat aarzelend maar geleidelijk aan in volle glorie een frisse, groene grasmat tussen de hei en de brem. De eerste doelen, zo weet Arie Vogels zich nog als schoolknaapje te herinneren,

De inzegening van het 'sportpark' op de Veghel door pastoor Donkers in 1954.

werden gemaakt door Hannus Dirks, hij stond die n.l. voor zijn werkplaats vlak langs de weg te maken, en Hannus vertelde de nieuwsgierige schooljeugd "de worre de ney goals vur de voetbalclub en doar moete gullie aollemaal lid van worre". In de zomer van 1954 was het dan zover, Zeilberg was officieel een voetbalvereniging rijker geworden en werd met enig feestelijk vertoon het sportveld in gebruik genomen.

Accommodatie

En al bleven er nog vele problemen onopgelost, men kon gaan voetballen. Nierke Beyers stond in de wintermaanden zijn zaal af voor de trainingen als men niet terecht kon in het patronaat. Janus Vriens hielp het kleedkamer-probleem uit de wereld door zijn huis ter beschikking te stellen. De spelers mochten zich omkleden en wassen in de stal of in de keuken als het vee op stal stond. De scheidsrechter mocht zich omkleden in de slaapkamer want die moest neutraal blijven. Wat later werd van een oud „noodwinkeltje” dat gebruikt was geweest tijdens de bouw bij de winkel van Chris van de Ven een kleedlokaal gebouwd.

Onderhoud

Het onderhoud van het veld gebeurde in die tijd primitief en bestond voornamelijk uit stenen rapen, grasmaaien en lijnen. Wim Steyn was degene die de velden lijnde. Met een kruiwagen vol geel zand reed hij zaterdags en meestal 's zondags ook nog, als het zand weggewaaid was, over Sientjes-Hei om het zand met de hand in de gleuven te strooien. Het maaien gebeurde in het begin met een klein handmaaierkje en er werd ook tijdens de trainingen gemaaid door de spelers als conditie-training. Later beschikte men over een motormaaier waar twee uur mee kon worden gemaaid, daarna moest het vehikel een uur afkoelen alvorens weer verder kon worden gemaaid.

Het oude 'noodwinkeltje', de eerste kleedaccommodatie op "Sientjes Hei".

Het materiaal

Bij de start beschikte de club over vijf ballen en twee doelnetten die opgeslagen werden bij Frans Bouwmans in de stal waar ook de grasmaaier gestald stond. Verder beschikte men over enkele schoppen, een kruiwagen en wat zinken wasbakjes. Aan het einde van de periode "Sientjes-Hei" beschikte de club over plus-minus 20 ballen.

Weer een woestijnvlakte

In 1959 waren er al plannen om het noodwinkeltje te vervangen door een nieuw kleedlokaal. Ook de staat van het speelveld was na het begin in een dusdanige abominabele toestand aanbeland dat het bestuur niet langer genegen was de verantwoordelijkheden te dragen voor wat het spelen van wedstrijden betrof op dit terrein. Er werden zelfs verzoeken gedaan aan de KNVB om zoveel mogelijk uitwedstrijden te mogen spelen. In een brief van september 1959 stelt het bestuur dit aan de orde bij het college van B en W; "U zult zich misschien afvragen Edelachtbare Heren, is dit terrein dan zo slecht??? Inderdaad, het is onbespeelbaar."

*RKZSV C1 eind jaren 50 nog op Sientjes hei aan de Hanenbergweg.
V.l.n.r. Gerrie Evers, Henk Grun, Harry Steyn, Piet Proenings ?, Jan Verbakel ,
Frans Proenings ?, Hennie Maas, Frans Bouwmans, voorste rij; Wim v. Dijnen,
Kees Weerts, Toon vd Schaaf, Frits v. Schayk, Peter v.d. Schaaf en Cor Verbakel*

Op dit terrein, dat eerder lijkt op een woestijnvlakte dan op een sportveld komen dermate veel oneffenheden voor, om diverse spelers een gebroken of ontwrichte enkel te bezorgen, en mogen wij onze voetbalminnende jeugd hieraan blootstellen??"

Er geen gras over laten groeien

Na een impasse toog op 20 Januari 1961 een bestuursdelegatie bestaande uit, Piet van Aarssen, Sjef Dirks, en Herman v Diesen richting gemeentehuis voor een onderhoud met burgemeester Hoebens omtrent, subsidie, tweede veld, en onderhoud terrein. De uitgave lagen dermate hoog dat de club deze niet kon dragen. Er moest o.a ook een beplanting en een deugdelijke afrastering komen om zodoende beter entree-gelden te kunnen innen. Men moest steeds met de toeschouwers vechten om dit geld binnen te krijgen. Ook het bouwen van een nieuw kleedlokaal en subsidie voor een sproeiinstallatie voor op het terrein,

die dan tevens dienst moest doen voor het aanleggen van een wasgelegenheid in de kleedkamers zodat de spelers zich na de wedstrijd konden wassen werd aan de orde gesteld. Men moest hiervoor nog steeds het water uit de Clarinet halen. Al deze punten werden door de burgemeester genoteerd, waarop hij antwoordde dat er wel subsidie aangevraagd kon worden maar dat ook de club zelf middelen aan moest wenden om zoveel mogelijk zelf de kosten te financieren door b.v. de contributie te verhogen. Daar de contributie een vastgesteld bedrag was wat gelijk lag met andere verenigingen in Deurne, zou het moeilijk zijn om de achterban hiervan te overtuigen zo stelde onze afvaardiging. De burgemeester zei dat hij wel genegen was om op de ledenvergadering te komen praten en de leden hiervoor aan te sporen. Over deze aangelegenheid liet men geen gras groeien en dus werd de burgemeester uitgenodigd op de clubavond van 28 januari waarvoor hij wel te vinden was. Nog datzelfde jaar werd een tweede veld ingebruik genomen en werd onder de RKZSV vlag ook een korfbalclub voor dames opgericht.

Het kleedlokaal dat in 1962 werd gebouwd door betonfabriek fa. De Bijl. Op de achtergrond het huis van Janus Vriens.

Kassa

Met financiële steun van de gemeente Deurne, is de betonfabriek fa. De Bijl in 1962 kunnen beginnen

met de bouw van een nieuw kleedlokaal. In het nieuwe lokaal werd de kamer van de thuisclub enkele meters groter gemaakt zodat men deze ook kon gebruiken voor vergaderingen, theorie enz. Ook werd er een materiaalruimte, een scheidsrechterlokaaltje, een W.C. en een loket in het nieuwe lokaal gecreëerd. Dit was de laatste bouwactiviteit op "Sientjes-Hei", in 1966 verhuisde men naar De Kranenmortel. Het ledenaantal was de tweehonderd al gepasseerd, en bedroeg toen plus-minus 230 leden.

De jaren vijftig

Eindelijk competitievoetbal in de Zeilberg

Bij de inwijding van sportpark Sientjes Hei, zomer 1954 werd RKSJVV ontvangen als gast voor het spelen van de openingswedstrijd. De inzegening werd verricht door pastoor Donkers. Aan de eerste competitie van de geel-zwarten werd met 3 senioren elftallen en drie jeugdteams, een A, B, en C jeugdteam deelgenomen. Het eerste elftal begon in de tweede klasse onderafdeling van de afdeling Noord-Brabant. Het tweede en derde elftal werden samen in een klasse ingedeeld. Het eerste speelde wedstrijden tegen hoofdzakelijk reserve teams o.a. tegen Deurne twee, NWC drie, SJVV 2, Liessel 2, SPV 1 en nog enkele Helmondse verenigingen.

Jan Bouwmans leidde de eerste trainingen op "Sientjes-Hei" zolang er zich nog geen geschikte opvolger aandiende.

Missie boven voetbal

Het doorgaan van wedstrijden op zondag stond in die periode in geen enkele verhouding zoals die nu is. Zo kwam het voor dat geestelijk adviseur kapelaan Smits, een beroep deed op het bestuur om bij de KNVB vrijstelling te vragen van competitie verplichtingen, om zodoende de spelers in de gelegenheid te stellen om de plaatselijke missie bij te wonen.

RKZSV 1961 Zittend vlnr. Gerrit van de Schaaf, Frans van der Heijden, Henk Mansvelders, Jan Hoonings, Gerard Fransen. Staand: Verbrug, trainer, Theo Bouwmans, Gerard Daniëls, Michel Buitenweg, Henk Proenings, Theo van Doorne, Wim Daniëls en Herman van Diesen.

Het wel en wee van RKZSV

Waarschijnlijk waren de prestaties niet bevredigend in de beginfase. Voor aanvang van de competitie van 1956 werd er een stencil verspreid onder de voetballers om die er nog eens op te attenderen dat er getraind, en nog eens getraind moest worden om straks een goed figuur te slaan in de competitie. Op verzoek van de spelers werd er door het bestuur een trainer aangesteld. „We hebben hem niet voor niets laten komen, of denk je soms dat we het geld voor het grijpen hebben”. En wat verderop in het briefje „Je hebt zelf om een *vreemde trainer* gevraagd, toon dat je hem waard bent en stel hem niet teleur door uw afwezigheid,“! Dus beste sportvriend werk mee aan het wel en wee van RKZSV. Krachtige taal dus aan het adres van de spelers.

Een vreemde

Jan Bouwmans werd opgevolgd door Harrie Bouwmans uit Deurne, die de formatie leidde tot er een "vreemde trainer" het roer over nam, Jan Colombon uit Helmond.

Kees Vossen eveneens uit Helmond sloot de jaren vijftig af als trainer op "Sientjes-Hei" en werd opgevolgd door coach Verbrug uit Aarle-Rixtel.

*Mede oprichter, eerste
trainer van R.K.Z.S.V.
en drijvende kracht
achter allerlei projecten
in de opbouw van R.K.Z.S.V.*

Jan Bouwmans.

Jonge planten behoeven verzorging

Eind jaren vijftig telde de vereniging plus-minus 160 leden waarvan 80 jeugdleden. In het weekend van 11-12 juli 1959, organiseerde de jeugdcommissie het eerste C-klasse toernooi in de sectie kring Deurne. In het voor deze gelegenheid uitgegeven programmaboekje, wijzen geestelijk adviseur kapelaan Smits en voorzitter M. de Vet op de belangrijkheid van het sociale karakter van sport en ontspanning, welke op een verantwoorde en christelijke basis te vinden is voor de jeugd in een vereniging als RKZS-V. Immers bij onze jongste junioren is dit organiseren ook een dankbaar werk, zegt Jan Bouwmans.

Onze voorzitter van de jubileumcommissie in jongere jaren

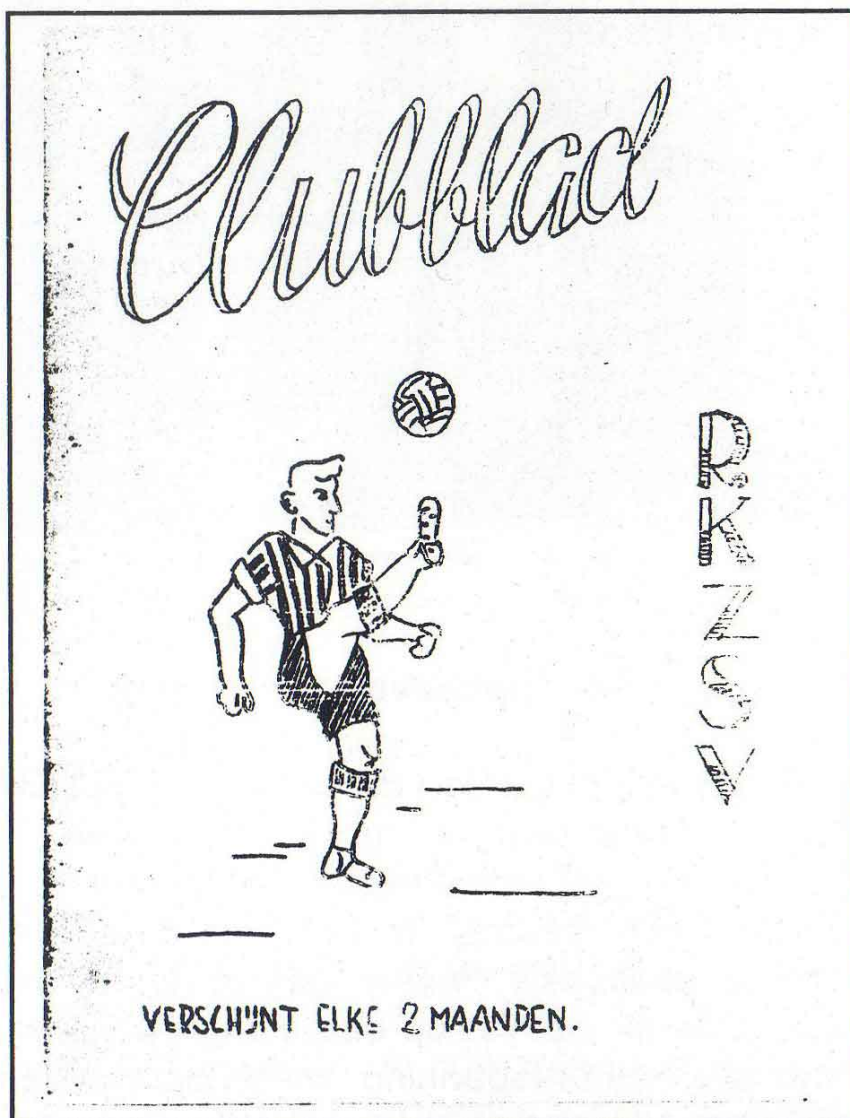
Eerste clubblad

Oktober 1959 verschijnt het eerste clubblad. Al was het nog lang niet volmaakt volgens de redactie, het was toch een belangrijk communicatiemiddel in de club, getuige een artikel uit de editie van december 1959.

Flaneren

Het bestuur richtte een brief aan de ouders van meerdere junioren die op 19 oktober

naar Helmond waren geweest om medisch gekeurd te worden. Door omstandigheden kon deze keuring echter niet doorgaan omdat de bewuste personen zich onttrokken hadden aan het toezicht van de leiders, en in de stad waren gaan *flaneren*." Daar dit inbreuk maakt op hun mentaliteitsvorming, meenden wij dat dit geval ernstig genoeg is, om U ervan in kennis te stellen." Aldus het bestuur aan de ouders. Hiermee meende het bestuur zijn plicht te hebben gedaan en zou hier ook niet op terug zijn gekomen als de betreffende junioren dit niet zo vriendelijk verzocht hadden. Zij deden namelijk ook een brief aan het bestuur toekomen.

Nozems

De brieven schrijvers vonden, dat niet alles juist weergegeven was, en dat alles een beetje te ver doorgedreven was in de brief die het bestuur had doen rondgaan. "Verschillende jongens moesten vrij nemen van school, wat ook al heel moeilijk is omdat studie nog steeds voor sport gaat.

Toen de keuring in Helmond door bijzondere omstandigheden niet door kon gaan, zijn de meeste jongens van A, die op eigen gelegenheid waren gekomen, volgens U door de stad gaan *flaneren*. Hierbij merken we op, dat hiervoor wel een eigenaardig woord gebruikt is. Wij zijn nog steeds geen nozems en wensen ook niet als zodanig betiteld te worden. Wij hebben gewoon rustig en kalm door de stad gewandeld, en hebben daarna onze fietsen gepakt en zijn naar huis gegaan. Hopende hiervan nog iets meer te vernemen tekenen wij met verschuldigde hoogachting en eerbied.

De slenteraars van het A-elftal.

P.s Wij hopen dat U hiervan notitie wilt nemen en dit briefje niet in een boze bui in de kachel laat verdwijnen.

Niet in de kachel

Wij laten helemaal niets in de kachel verdwijnen, daar elk schrijven in ons archief wordt bewaard, aldus de eerste zin in de brief van het bestuur als reactie.

Verder constateerde het bestuur weinig verband tussen hun eigen schrijven en het commentaar van de slenteraars daarop. Wat het eigenaardige woord *flaneren* betreft, hiermee wilden we alleen maar een vriendelijker woord gebruiken voor slenteren. Een groot raadsel voor ons is, hoe jullie het woord nozem in onze brief kunnen ontdekken. Jongens lezen jullie onze brief nog eens over en vergelijk die dan nog eens met jullie commentaar dan moet je toch wel inzien dat het verband zoek is. Ter verduidelijking willen we alleen maar dit zeggen: "Het gaat ons alleen om de sportdiscipline. Waar moet het heen als jullie de leiders nu al in hun hemd laat staan"? Tot zover het artikel in het clubblad van december 1959. Begin jaren zestig ging het clubblad ter ziele, er was te weinig 'schrijfanimo' waardoor een goed initiatief eindigde.

De jaren zestig

Topteam

Begin jaren zestig waren er plannen om in de gemeente Deurne een topvoetbalteam te vormen waarin de beste spelers uit de kerkdorpen, Zeilberg, Vlierden en St. Jozefparochie ook een plaats zouden krijgen. Deze plannen mislukten al in een vroeg stadium. De besturen van de genoemde verenigingen kwamen tot de conclusie, nadat men zich in eigen kring serieus had beraden inzake genoemde plannen, dat men zich met een en ander niet kon verenigen. Men besloot dan ook aan deze beoogde doelstelling geen medewerking te geven.

Inspiratie

RKZSV bivakkeerde nog altijd in de tweede klasse onderafdeling. Kennelijk hebben de bijeenkomsten voor het vormen voor een topteam in de gemeente Deurne toch inspirerend gewerkt bij onze club. Na een matig seizoen 1959-1960 waarin 15 punten werden behaald, kwam de ommekeer in het volgende seizoen. Een kampioenschap zat er nog net niet in, maar men sloot het seizoen af met 34 behaalde winstpunten uit 20 wedstrijden. Onze voorwaartsen wisten 53 maal het net te vinden. Een kampioenschap hing in de lucht en men deed er alles aan om het elftal zo compleet mogelijk te houden.

Om op zondag het elftal zo sterk mogelijk op de plak te laten aantreden moest de secretaris vaak een beroep doen op de krijgs macht. Zo werd er regelmatig een ver

*Deurne-Zeilberg 22 dec 1960
Aan Commandant M.T. Squadron
Kapitein H.H. Thieme
te Gilze-Rijen.*

Weledelgestrengte Heer,

Bij deze doen wij het verzoek om dpl. soldaat Daniëls H. nr.39.04.10.076 gelegerd te

zoek gedaan aan de commandant van een legeronderdeel om verlof te krijgen voor spelers die dienstplichtig waren.

Het hiernaast afgedrukte verzoek was niet zonder reden. Op dat moment van de competitie was Hans Daniëls topscorer met 7 doelpunten en was het elftal nog ongeslagen. Of Hans de bewuste wedstrijd vrijaf heeft gekregen is in

de uitslagen onduidelijk, de wedstrijd tegen Helenaveen eindigde in 1-1 en het doelpunt werd gescoord door Wim Kroezen.

Gilze-Rijen a.s.maandag 26 december verlof te geven, daar vernoemde Militair onmisbaar is voor ons eerste elftal en wij zijn komst tenzeerste op prijs stellen, temeer omdat wij geen goede vervanger hebben. Ons eerste elftal uitkomende in de KNVB afd Noord-Brabant staat momenteel op de bovenste plaats in die klasse, dus er staat veel op het spel. Hopende, dat U aan ons verzoek zult voldoen en U bij voorbaat dankend voor Uw welwillende medewerking, verblijven wij, met vriendelijke sportgroeten.

*Het bestuur van RKZSV
sec. H. v.Diesen.*

Eerste kampioenschap

In 1964 kon voetbalminnend Zeilberg het eerste kampioenschap begroeten. In het voorlaatste jaar dat RKZSV op "Sientjes-Hei" speelde, waren de prestaties voortreffelijk. De groep stond onder leiding van speler-trainer Harrie van de Ven. In dit seizoen behaalde de geel-zwarte formatie 35 punten, en deelde samen met Liessel 2 aan het eind van de competitie de eerste plaats. De beslissingswedstrijd om het kampioenschap tegen Liessel 2 werd gespeeld op 23 mei, en eindigde na de reguliere speeltijd in 2-2. In de verlenging schoot Harrie van de Ven RKZSV naar het kampioenschap, 2-3.

Seizoen 1963-1964. Eerste elftal kampioen. Staand van links naar rechts Piet van Aarssen, Mart de Vet, Piet Timmers, Theo van Bree, Hans de Vet, Henk Grun, Henk Proenings, Henk van de Kerkhof, Gerrit van de Schaaf, Wim Steijn, Wim Evers en Harrie Holtakkers. Zittend. Jan Honings, Henk Mansvelders, Mart Koppens, Grard Franssen, Michel Buijtenweg, Harrie van de Ven en Harrie Steijn.

Achter het succes: Harrie van de Ven.

In het uitslagenboekje van Louis Maas, komt op 9 september 1962 voor het eerst de naam, Harrie van Ven voor. Hij scoorde in zijn eerste wedstrijd voor RKZSV tegen het tweede elftal van Someren. De uit Mierlo-Hout afkomstige Harrie van de Ven heeft een grote stempel gedrukt op de sportieve ontwikkeling van onze vereniging. Niet alleen Harrie, maar het hele gezin was nauw betrokken bij RKZSV. Van 1962 tot 1977, onderbroken door enkele rustpauzes, is hij in velerlei functies op voetbalgebied actief geweest, waarbij de menselijke omgang met elkaar zijn eerste prioriteit was. Harrie was een echte clubman, hij slaagde erin saamhorigheid en een band te creëren onder de spelers op een manier die bij iedereen respect afdwong. Nooit tevreden zijn in de sport.

Hoe Harrie met zijn selectie bezig was en hoe hij zijn visie overbracht op de spelers om ze te motiveren als

de resultaten wat minder waren, blijkt uit brieven die hij verstuurde voor de komende wedstrijd.

Onderstaande brief ontving Henk Mansvelders, die tijdens het gesprek over Harrie, helemaal in zijn tijd terugleefde.

Mierlo-Hout 19-11-'64

Henk,

Kunnen wij, na 10 wedstrijden in de 1e klas gespeeld en een totaal van 11 punten vergaard te hebben, tevreden zijn met dit resultaat???

Vele mensen zullen misschien zeggen van wel, voor het eerste jaar in de 1e klas en tot nu toe een goede middenmotor te zijn, zal voor veel supporters en bestuursleden voldoende zijn.

Maar.....mogen wij, als sportmakers, als voetballers met een wil, als voetballers met eergevoel, mogen wij tevreden zijn???

Het antwoord hierop laat ik graag aan je zelf over.

*Mijn antwoord is: Een sportbeoefenaar, welke tak van sport hij ook beoefend, kan, mag, en moet **NOOIT** tevreden zijn. Laten we de wedstrijd van j.l zondag tegen Dijkse Boys zo vlug mogelijk vergeten en ons weer gaan voorbereiden op de komende wedstrijd tegen Klein-Arsenal. Ik ben ervan overtuigd dat, als we spelen net als de laatste 3 wedstrijden vóór Dijkse-Boys, er winst te behalen is.*

Het is zo ongeveer 3 maanden geleden Henk, dat we samen een weddenschap gesloten hebben. Ik ben ontzettend blij dat ik die verloren heb.

Ga zo door, het is prima.

Henk a.s. zondag voor 100% hé.

Veel succes zondag.

Die 3-1 van vorige week moet gewroken worden.

Met sportgroeten.

Zal onze wraak zoet zijn??

Harrie van de Ven

Doe je best Henk

Kampioenselftal B-1 seizoen 1965-1966. Staand van links naar rechts: Frans Bouwmans leider, Toon Elbers, Gerard Manders, Jan Dirks, Frits Verlijdsdonk, Harrie van Bakel, Harrie van Neerven leider. Zittend middelste rij: Hans Hurkmans, Gerard Lebon, Huub Maas. Voorste rij: Cor Madou, Willie Berkers, Huub van Ansem. Niet op de foto, Piet van de Manakker, hij was ziek.

Naar vlakke grasmatt

In 1966 verhuisde de vereniging zoals al eerder vernoemd, van Sientjes-Hei naar de Kranenmortel. Men kreeg de beschikking over twee prachtige voetbalvelden en een C-veldje. Waar nu het trainingsveld ligt was het hoofdterrein, en het C-veldje van toen is nu in gebruik als korfbalveld. Verder stond er een kleedlokaal waar nu de kantine staat en twee lokaaltjes tussen het veld van Deurne en dat van onze club. De gemeente hield de velden bij, de kleedlokalen betaalde de club. Met meer dan tweehonderd leden is RKZSV op dat moment een van de grootste voetbalverenigingen van Deurne.

Koperen jubileum.

In mei 1967 werd het koperen jubileum gevierd. Op zaterdag 20 mei werd er voor de buitenwereld een receptie gehouden, waarna het aantreden was voor de hele RKZSV-familie voor de traditionele clubavond.

Voor deze gelegenheid met nog feestelijker inslag, in zaal Beyers. Hoofdleder Jan Bouwmans (koperen bestuurslid) een vakman in de omgang met jeugd met een nooit aflatende ijver, organiseerde gesecondeerd door een aantal assistenten, een groot juniorentoernooi op 27 mei en sloot daarmee de feestelijkheden af.

v.l.n.r. Jan Bouwmans, Vanlier, Peter Bouwmans, Toon Elbers, Gard Franssen, Theo van Bakel, Huub van Ansem, Gerrit Manders, Piet Timmers. Zittend. Cor Wijlaars, Thijs Manders, Frits Verlijdsdonk, Sjoerd Mansvelders, Ceraar Lebon, Jan Dirks, Jan Elbers, Hans Hurkmans.

In impasse

In juni, een maand na het koperen jubileum, trad het volledige bestuur en bloc af. Een nieuw bestuur kwam op deze, als jaarvergadering betitelde, boeteplichtige bijeenkomst niet te voorschijn. Van het aftredende bestuur verklaarde vier leden, Gerrit Lebon, Wiel Damen, Henk Grun en Jan Bouwmans, zich bereid om zitting te nemen in een commissie om RKZSV door deze impasse te leiden. Ook oud-secretaris M. de Vet sloot zich aan bij deze commissie. In september kwam er een nieuw bestuur onder voorzitterschap van Gerrit Lebon.

Terug naar de tweede klasse

Na een verblijf van vijf jaar in de 1e klasse, degradeerde in het seizoen 1968-1969 ons vaandelteam onder trainer Wim Stoker, naar de tweede klasse.

In het seizoen 1967-1968 speelde Michel Buijtenweg zijn laatste wedstrijden voor RKZSV. Na 108 goals gescoord te hebben in het eerste van onze vereniging, verhuisde Michel naar Bakel en voetbalde het seizoen 1968-1969 in het eerste van Bavos. Na een met Bavos gedeelde laatste plek volgde er een beslissingswedstrijd tegen degradatie, die op het veld van Rood-Wit in Helmond werd gespeeld. In deze wedstrijd dolf RKZSV met 1-0 het onderspit. De winnende goal voor Bavos werd gescoord door de topscorer van de jaren zestig van ons eerste team, Michel Buijtenweg, met een fraaie kopbal velde hij het vonnis over RKZSV. In dat seizoen duiken voor het eerst de namen van Verlijdsdonk (Frits), Dijnen (Wim), en wat later Elbers (Jan) op. De opvolgers komen eraan.

Seizoen 1968-1969. Met deze kopbal velde Michel Buijtenweg het vonnis over RKZSV. Doelman Frits van Schayk en Harrie Steyn van RKZSV kijken verschrikt toe.

Oprichting veteranenafdeling

In juli 1969 werd de veteranenafdeling opgericht. Door de komst van de jonge garde werden veel spelers van 30 jaar en ouder 'afgeschreven' voor het seniorenvoetbal, terwijl ze nog redelijk een partijtje in een lagere versnelling aankonden.

De initiatiefnemers waren Wim Evers, Harrie Munsters, Jo Boerenkamps, en Jan Honings. Als clubhuis werd gekozen het café van Gerrit en Nellie Lebon, wat later ruim 20 jaar werd voortgezet door Henk en Drea Kroezen onder de naam "De Mallemeule", en vanaf 1991 door Wim en Monique Seuntiëns onder de naam D'n Carambole. In de eerste jaren stonden veel ploegen te beven op het voetbalterrein voor de ploeg van RKZSV, dat toen bijna louter uit oud eerstelftal-spelers bestond. Ook werden er in die periode grote toernooien georganiseerd, zelfs tijdens Zeilbergkermis, waaraan liefst zestien ploegen uit de wijde omgeving deelnamen, o.a. Bekskes uit Geleen en zelfs uit Dilsen, (België). "Hoewel de veteranenclub door sommigen als een clubje binnen de club wordt beschouwd, hoort ze wel degelijk bij de club," zegt voorzitter Bert van Dam, die samen met Rien van de Ven (secretaris) en Sjef Linders (penningmeester) vanaf 1988 het bestuur van de veteranen vormt.

v.l. Frans Bouwmans, Luuk Bouwens, Sjaak Krebbers, Piet Proenings, Harrie Munsters, Theo v Bree, Henk Kroezen, Jan Kessels, Gerrit Lebon. Zittend. Jan Honings, Jo Aarts, Wim Evers, Jan Knapen, Piet Smits.

Vele veteranen bleken echte clubmensen te zijn die zich op velerlei wijze verdienstelijk maakten voor de club.

Verschillende veteranen aanvaardden een bestuursfunctie, werden elftalleider of lid van een van de talrijke commissies die ZSV telde. Dit jaar vierden de veteranen het 25-jarig jubileum, waarbij vijf zilveren jubilarissen in de bloemetjes werden gezet: Harrie Munsters, Jan Honings, Henk Kroezen, Theo van Bree en Piet Proenings. Ook Jan Kessels, Jan Knapen en Sjaak Krebbers ontvingen bloemen voor hun verdiensten tijdens hun 20-jarig lidmaatschap. De club heeft nu 31 leden, waarvan er 15 potentieel actief zijn.

Sportieve en recreatieve fundamenteën

De jaren zeventig

Terug in de tweede klasse, nam Harrie van de Ven in 1970 de trainingen weer in handen. Na twee competities in de bovenste regionen te hebben afgesloten met meer dan 30 punten, was er in 1973 weer een kampioenschap te vieren voor de hoofdmacht van RKZSV. In de laatste wedstrijd van dat seizoen op 23 april uit tegen WVVZ in Woensel, werd WVVZ met 0-3 geklopt. Harrie van de Ven begeleidde de groep en Joop Minnaar nam de honneurs waar als trainer in dat seizoen.

23 April 1973. RKZSV heeft gescoord tegen WVVZ. Henk Mansvelders haalt zijn mannen terug.

Seizoen 1972-1973. Eerste elftal kampioen. Staand van links naar rechts. Verzorger Jan Verhees, leider Wim Evers, Mart Elbers, Harrie van de Ven, Gerrit Verlijdsdonk, Henk Grun, Frits Verlijdsdonk, Cheraar Lebon, Toon van Maris, en trainer Joop Minnaar. Zittend. Jan Elbers, Hendrik Middendorp, Willy van de Kerkhof, Wim van Dijnen, Henk Mansvelders, Huub Maas, en Toon van Deursen.

Het eerste seizoen in de eerste klasse gaf de Zeilberg meteen zijn visitekaartje af door met 35 punten op de tweede plaats te eindigen achter Dijkse-Boys. Deze prestatie kreeg nog meer reliëf omdat men zonder trainer was en Jo Boerenkamps, uit de eigen gelederen, driekwart seizoen de trainingen leidde.

In het seizoen 1974-1975 namen inmiddels zeven seniorenelftallen deel aan de competitie. Eindhovenenaar C. d'Hooghe (Mieleke) volgde Joop Minnaar op als trainer. Mieleke ging na de wedstrijden met veel *Mars* en snoepgoed in zijn zakken huiswaarts en behaalde 24 punten met zijn selectie aan het eind van de competitie.

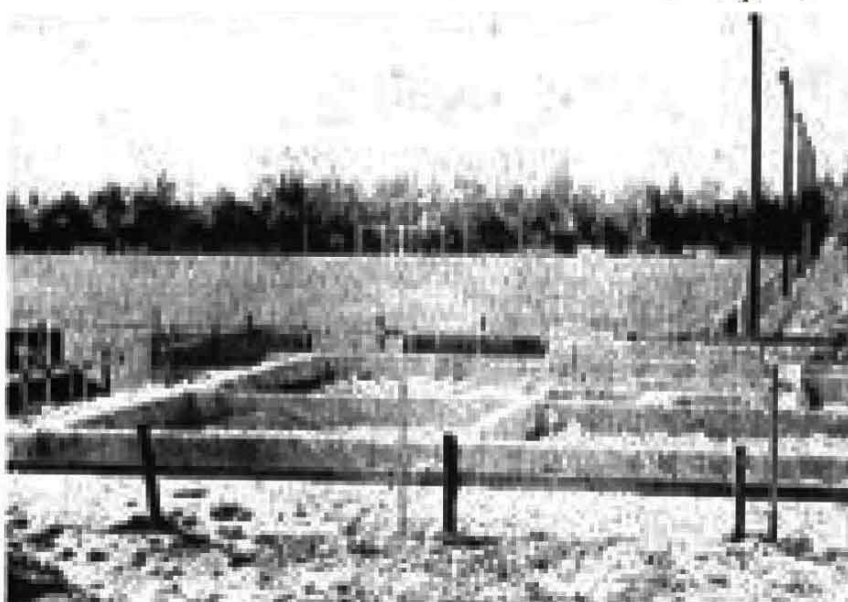
Halverwege de competitie 1975-1976 voerde het vaandelteam de ranglijst aan met 17 punten uit 11 wedstrijden en was nog ongeslagen. Het seizoen werd afgesloten met een derde plaats, vier punten minder dan de kampioen. Op kampioen Erp, haalde men 3 punten.

Spelmoment uit de wedstrijd Bavos-RKZSV 5 oktober 1975

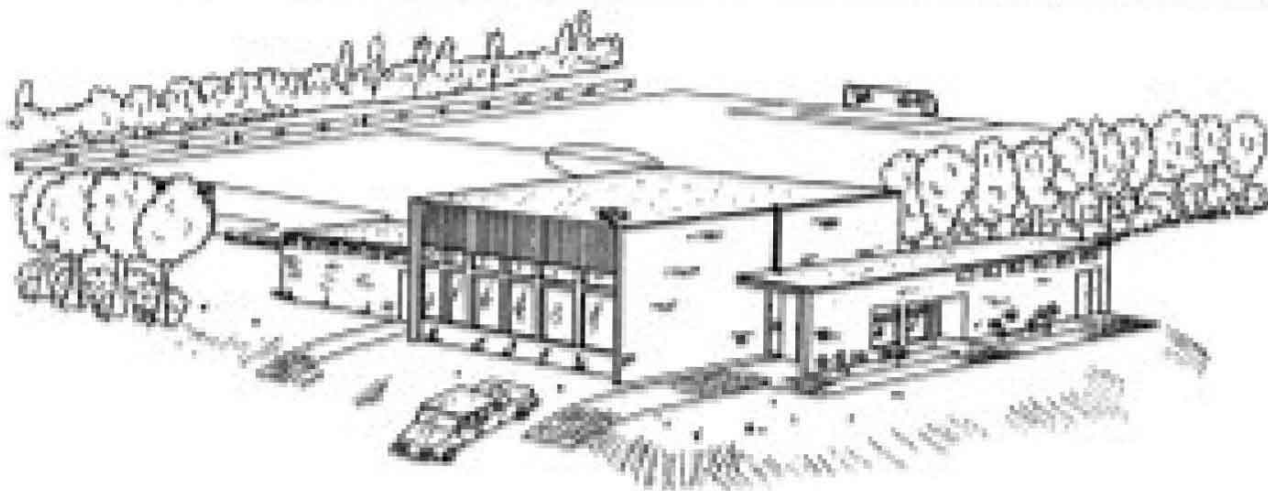
Een eigen thuishonk

Jarenlang heeft de vereniging haar nood geklaagd over de slechte kleeaccommodatie. De huisvesting op de Kranenmortel bestond nog steeds uit twee houten keetjes, die in geen enkel opzicht ook maar enigszins aan de minimum eisen voldeden. Door de sterk groeiende vereniging, al meer dan 375 leden, groeide de club uit haar grondvesten. Er moest gebouwd worden. Plannen voor het realiseren van een nieuwe accommodatie werden niet op de lange baan geschoven. Wiel Damen nam in 1973, in de huiskamer bij Jantje Honings, het voorzitterschap over van Gerrit Lebon omdat er gebouwd moest worden. Gerrit Lebon, die met zijn gezondheid kampte durfde de klus niet aan, hoe graag hij die ook had willen realiseren. De eerste taak van Wiel was het benoemen van een bouwcommissie. Samen met Wiel, namen Jo Munsters, Henk Mansvelders en Willem van Bommel plaats in de commissie. Na voorbereidend werk door de commissie kwam de oplossing voor de bouw nabij. Met de bouw van de nieuwe accommodatie, waarvoor de gemeente subsidie verleende, bestaande uit o.a. een kantine en vier kleedlokalen,

Voorjaar 1974. Het grondwerk voor de nieuwe accommodatie is gereed

werd in het voorjaar van 1974 begonnen. Om de klus in een zo kort mogelijk tijdsbestek te klaren, werd toestemming aan het arbeidsbureau gevraagd om leden in te zetten die werkloos waren. Met man en macht werkte een groot aantal leden in de vrije tijd, twee jaar, aan een compleet nieuw complex waardoor de vereniging de resterende kosten kon inbrengen. Hiermee leverde de vereniging het bewijs over clubmensen te beschikken, die er echt de schouders onder kunnen zetten, waar je letterlijk en figuurlijk op kunt bouwen. Op zaterdag 12 juni 1976 werd de officiële opening verricht door burgemeester Frans Hoebens. Harrie en An Munsters beheerden in het begin dit 'centrum', totdat Gerrit Lebon voldoende fit, het samen met vrouw Nell- ie voortzette.

tekening kantine 1976

Gouden team

De basis van de sportieve prestaties, waarvan RKZSV de vruchten zou gaan plukken, kwam uit de actieve jeugdafdeling. In het seizoen 1970-1971 werd B-1 kampioen onder jeugdtrainer Jo Boerenkamps, en promoveerde naar de top-B klasse. Dit 'sterrenteam' zou dit nog eens herhalen in de competitie 1974-1975 in de top-A klasse. Door dit kampioenschap mocht top-A met zeven andere ploegen deelnemen aan de Brabantse kampioenschappen, waarvan voor de eerste vijf teams een plaats in de junioren hoofdklasse lonkte. En er werd niet zonder succes deelgenomen. Brabants kampioen werden ze niet, maar de latere kampioen werd wel verslagen. In de laatste wedstrijd moest nog een puntje worden gehaald om een plaats in de hoofdklasse af te dwingen. Op het tandvlees werd het broodnodige puntje behaald en schreven de RKZSV junioren historie door in het volgende seizoen uit te komen in de junioren-hoofdklasse.

Seizoen 1970-1971 B-1 kampioen. Staand van links naar rechts. Jan Bouwmans, Ton Bouwmans, Bert Wijnands, Hein Munsters, Hans Swinkels, Hans Wijnen, Marinus Koppens, Toon Verlijdsdonk, Andre Elbers, Mart Verlijdsdonk, en Jo Boerenkamps. Zittend. Herman Kuypers, Mario Verlijdsdonk, Ton Munsters, Hennie Munsters, Frank Bouwmans, en Marius Elbers.

Jubileum 1954 - 1994

Boerkes

Het eerste seizoen in de hoofdklasse 1975-1976, was een hele belevenis voor de Zeilbergse jongens. Er werd niet meer op zaterdag gevoetbald, maar op de zondagmorgen tegen gerenommeerde tegenstanders, PSV, Geldrop, Eindhoven, Schijndel en Best-Vooruit. In Eindhoven mochten de Boerkes uit Zeilberg zelfs in het stadion spelen. Ze stonden nog naar de tribunes en sintelbaan te kijken of het was al 3-0 voor Eindhoven. Als debutant behaalde RKZSV, 25 punten uit 26 wedstrijden, en eindigde netjes in de middenmoot. Een fantastisch seizoen voor de jeugd afdeling en de kroon op het werk van hoofdleder Jan Bouwmans, trainer Wim van Dijnen, en de begeleiders van de kersverse hoofdklassers.

1975. Het A-team in de hoofdklasse. Staand van links naar rechts. Peter Bouwmans, Wim van Dijnen, Mart Verlijdsdonk, Wieke Bouwmans, Andre Elbers, John Mansvelders, Hans Swinkels, Albert Maas, Frits Verlijdsdonk, Jan Bouwmans, en Henk Althuyzen. Zittend. Marius Elbers, Mario Verlijdsdonk, Ton Munsters, Frank Bouwmans, Hans Wijnen, Christ Elbers, en Cor van Leeuwen.

Nieuwe impulsen

De nieuwe accommodatie op het sportpark bood de vereniging legio mogelijkheden. Men hoefde niet meer elders te vergaderen.

Het pilsje na de wedstrijd werd in eigen huis gedronken, en heel belangrijk voor de penningmeester, de vereniging kreeg meer financiële armslag. Kortom, de nieuwe accommodatie gaf een gunstige impuls aan de bloei van de vereniging.

Naar de KNVB

Een jaar na de opening van de accommodatie in het seizoen 1976-1977, beleefde RKZSV een nieuw hoogtepunt in zijn bestaan. Someren en RKZSV hadden de lakens uit gedeeld in de 1e klasse 106 onderafdeling, en eindigden samen op een gedeelde eerste plaats. Op het Molenpark in Liessel moesten voor ruim 5000 toeschouwers legendarische beslissingswedstrijden worden gespeeld tegen Someren. Nadat de eerste wedstrijd in een 1-1 gelijkspel was geëindigd, viel de ontknoping op 8 mei in een tweede wedstrijd. Omdat ook die wedstrijd na verlenging gelijk eindigde (2-2), moesten strafschoppen de beslissing brengen. Daarbij trok Someren aan het kortste eind. Bij de achtste strafschop die genomen werd duwde de Somerense doelman de bal via zijn vingertoppen tegen de onderkant van de lat.

RKZSV-Someren 8 mei 1977. Piet van de Manakker kan zich niet breed genoeg maken tegen v.d. Loo, links, die Someren op 2-2 brengt. Louis Litjens is geconcentreerd. Een verlenging is noodzakelijk.

De bal stuitte in het veld terug, maar ketste via het lichaam van de inmiddels op de grond liggende doelman alsnog in het doel. De scheidsrechter kende het doelpunt toe. RKZSV promoveerde onder trainer Ben de Bode. Wat voor Someren een feestdag had moeten worden werd een rouwdag, want op weg naar huis kwam een bestuurslid door een noodlottig ongeval om het leven. Achteraf bleek het toekennen van de genomen strafschop een foutieve beslissing van de scheidsrechter te zijn geweest. Doordat hij de spelregels verkeerd had geïnterpreteerd bij deze spelsituatie. De KNVB gaf dat naderhand ook toe op protesten van Someren, maar liet weten geen verdere consequenties aan die vaststelling te koppelen. De Zeilberg kon gaan feesten.

Van RKZSV naar ZSV

In 1978 wijzigde de naam van de vereniging, het RK ging eraf. Niet alleen bij RKZSV, vele verenigingen haalde in deze periode het RK voor hun naam weg. Vroeger had de kerk veel invloed op het verenigingsleven. „Als men zat te praten in de kerk, dan werd men al geschorst”. Spelers die niet naar de kerk gingen werden geroyeerd. Nu is er veel veranderd, ook de kerk is toleranter geworden in de omgang met het verenigingsleven. De periode dat een geestelijke als adviseur deel uitmaakte van het bestuur, was hiermee ten einde. Math van Heur volgde Benny van Bode op als trainer.

Zilveren jubileum

Op uitbundige wijze werd het 25 jarig bestaansfeest gevierd. Een jubileumcommissie organiseerde een meerdaags feest. Niets was aan het toeval overgelaten waarbij jong en oud volledig aan hun trekken kwamen. De receptie, in de feesttent, bewees dat onze vereniging een behoorlijk aanzien genoot getuige de grote belangstelling van de Zeilbergse bevolking en van de verenigingen uit de omtrek. Diverse sprekers voerden het woord.

Het bestuur mocht tijdens de receptie vele gelukwensen in ontvangst nemen. Hier krijgt men felicitaties van sportambtenaar W. Peijnenburg.

Namens de gemeente sprak wethouder van Laarhoven de geelzwarten toe en bood een fraai wandbord aan. De heer Bekkers vertegenwoordigde de KNVB. Na afloop van de receptie werd een feestelijke bijeenkomst gehouden waarbij liefst 99 jubilarissen centraal stonden. Zeven jubilarissen bleken vanaf de oprichting lid te zijn: Frans Bouwmans, Gerrie Coppus, Leo Honings, Willie van de Kerkhof, George Maas, Jan Vriens, en Mies de Corte. Diep in de kleine uurtjes kwam er een einde aan deze geslaagde dag. Als herinnering aan dit jubileum, ontving iedere ZSV-er een mini-shirtje.

De jaren tachtig

Massage-kliniek

In 1980 neemt Willy van de Kerkhof voor de eerste maal als verzorger in de dug-out plaats. Het eerste jaar samen met Jan Verhees, die later wegens ziekte af moest haken. Jan had toen ruim 17 jaar het eerste-elftal als verzorger begeleid. Willy begeleidde ruim 12½ jaar het eerste team als verzorger. Daarnaast creëerde hij een massage-kliniek waarin 'zijn patiënten' op afspraak behandeld werden.

2 April 1993. Willy van de Kerkhof neemt afscheid van de dug-out.

Als verzorger werd hij in 1993 opgevolgd door Berry van Roosmalen die evenals Willy wegens een hardnekkige blessure voortijdig moest stoppen met actief voetbal.

ZSV trilogie

Twee seizoenen opereerde het eerste team in de 4e klasse KNVB waarna degradatie volgde naar de 1e klasse onderafdeling waarin ze twee jaar verbleven. Het seizoen 1980-1981 was een hoogtepunt in de verenigingsgeschiedenis. ZSV 1, 2, en 3 kampioen. Nadat het tweede en derde al eerder de kampioensvlag hadden gehesen hield het eerste de gemoederen het langst bezig. Een gelijkspel tegen Stiphout Vooruit was voldoende voor het kampioenschap, maar het talrijk toegestroomde publiek ging ontgoocheld naar huis, Stiphout zegevierde met 1-3. Door nu in de laatste thuiswedstrijd concurrent SSE voor ongeveer 2000 toeschouwers met 4-0 te verslaan, liet ZSV zien nog echt te kunnen voetballen. Eindelijk kon men juichen, na weken van spanning was de ZSV trilogie voltooid. Het feest werd uitbundig gevierd, de kampioenen maakten op een vrachtwagen een rondrit door het dorp. In de avonduren werd de feeststemming getemperd door een incident op de Zeilbergsestraat.

Een auto reed enkele feestvierders aan, waarbij diverse slachtoffers in het ziekenhuis belandden. Gelukkig liep het achteraf voor iedereen goed af.

In een dichte container van de firma Van Kampen maakten de kampioenen een rondrit.

Seizoen 1980-1981. ZSV 1 - 2 en 3 kampioen

De strategen

De strategen

De kampioenschappen zijn niet zomaar vanzelf uit de lucht komen vallen. Het technisch-brein achter al deze successen was Wim van Dijnen.

Na twaalf jaar praktisch onafgebroken in het eerste team te hebben gespeeld verruilde hij zijn voetbalshirt voor het trainers-jack. Na twee jaar het Limburgse Merselo te hebben getraind, keerde Wim terug op het oude honk. In Mario Verlijdsdonk, toen inmiddels beroepsvoetballer bij FC VVV, kreeg hij een kundig assistent.

Tijdens de receptie kwamen vele de kampioenen feliciteren. Hier wordt Mario Verlijdsdonk gefeliciteerd door zijn moeder, Wim van Dijnen kijkt lachend toe.

Wim van Dijnen en Mario Verlijdsdonk de coaches achter het succes

De splitsing die werd gemaakt tussen het recreatie-en prestatie-voetbal, waarbij bij dat laatste wat extra's werd verlangd van de spelers, werd erg goed begrepen bij ZSV. Ruim 95% van de selectie bezocht in dat seizoen de trainingen, een teken dat men de aanpak van het 'gouden duo' waardeerde.

Zesdaagse en eerste Zilveren Turf Toernooi

Zonder dat er overigens harde woorden vielen, stapte vrij korte tijd na het behalen van de trilogie, in 1981 het bijna voltallige bestuur op. Er werd een nieuw bestuur geformeerd. Roel Trip en Nellie Lebon die ook deel uit maakte van het oude bestuur gingen door, Roel nam de voorzittershamer ter hand. Andere oudbestuursleden namen allerlei andere functies op zich, zoals o.a. de organisatie van de avondwielerzesdaagse (samen met harmonie Excelsior) en het opzetten van het Zilveren Turf Toernooi.

Vereniging uit haar grondvesten

In 1982 hing de vereniging een dreigende ledenstop boven het hoofd. De club inmiddels uitgegroeid naar 24 elftallen moest het nog altijd klaren met drie velden, waarvan een trainings/speelveld, en een veld wat niet aan de officiële maten voldeed, plus vier kleedunits.

Parkeerproblemen bij ZSV. In 1982 werd een nieuwe parkeerplaats aangelegd door zelfwerkzaamheid van de leden.

Deze ruimten waren niet meer voldoende en een voorlopige oplossing was het verschuiven van de aanvangstijden van de wedstrijden. Voorlopig was het behelpen, daar een oplossing nog niet in het verschiet lag. Ook de parkeergelegenheid aan de Kraanmortelweg was een groeiend probleem. Door zelfwerkzaamheid en met een geweldige inzet werd nog in datzelfde voorjaar een fraaie parkeerplaats in gebruik genomen zoals die er nu nog ligt. In 1985 telt de vereniging 450 leden en is er dringend behoefte aan kader en uitbreiding van de accommodatie. In 1986 krijgt men de beschikking over meerdere kleedlokalen in het dependance-gebouw.

Oprichting damesafdeling

Begin jaren tachtig werden de hoofden van het bestuur al gek gezeurd om een afdeling damesvoetbal op te richten maar accommodatie-problemen dwarsboomden de plannen. In 1983 werd door drie dames, te weten Mieke Kroezen-Verlijdsdonk, Petra Elbers-Fransen en Mariet Manders-v Roosmalen besloten om met damesvoetbal te starten. In het begin bestond er nogal wat scepsis t.a.v.damesvoetbal binnen de vereniging; velen zagen het als een bevlieging, een rage die snel zou verdwijnen.

Damesteam uit begin jaren kort na oprichting voor clubhuis De Mallemeule.

Toch werd snel duidelijk dat de dames wel degelijk tot aardige prestaties in staat waren. Aanvankelijk speelden de dames alleen oefenwedstrijden onder begeleiding van Thea en Gerrie Nelemans. In 1984 namen ze deel aan de competitie en tot verbazing van iedereen draaiden ze mee in de top van het klassement. In het seizoen 1986-1987 werd, na twee tweede plaatsen, het kampioenschap behaald en volgde promotie naar de 1e klasse waarin nu nog wordt gespeeld. De damesafdeling heeft de afgelopen tien jaar haar bestaansrecht binnen de vereniging bewezen, een feit waarop men met trots kan terugzien.

Grote voetbalfamilies

In het seizoen 1968-1969 debuteerde Frits Verlijdsdonk in de hoofdmacht van RKZSV waarna een jaar later Jan Elbers volgde. Zonder anderen te kort te doen, was de komst van beide goalgetters het begin van een lange periode zelfs nog tot op heden, waarin deze beide voetbalfamilies onafscheidelijk verbonden zijn met ZSV.

De Verlijdsdonken

Niet alleen op het sportieve vlak maar ook er omheen hebben de Verlijdsdonken positief hun stempel op de vereniging gedrukt. Wekelijks zijn ze nog op ons sportpark aanwezig. Mart als trainer van het eerste in de dug-out. Frits, en Jan, met hun gezin aanwezig als vaste supporters van het eerste. Gerrit als hij op familie bezoek is, en Mario als hij vrij is. Johans "meuterke" ronkt nog iedere zondag in het derde. Mieke's hart ligt nog altijd bij de dames waar ze al jaren de animator van is. Mario Verlijdsdonk weet zich nog te herinneren, dat tijdens een uitwedstrijd van ZSV tegen Boskant, 4 december 1977, scouting aanwezig was van een betaalde voetbalclub. De schout die langs het veld stond te kijken vroeg aan een toeschouwer; Wie is nu eigenlijk Verlijdsdonk? „Welke van de vijf bedoel je, antwoordde de toeschouwer?”. Frits, Gerrit, Jan, Mart of Mario!

Het ongeloof straalde van het gezicht van de goede man, vijf man uit één familie, en in het eerste elftal!

Ongelooflijk zuchtte hij. Van de zeven voetballende zonen van Jan en Betje, voetbalde Toon enkele seizoenen in het tweede.

De Elbersen

„Ik gaf totaal niks om voetballen” zegt Jan Elbers sr. maar dat veranderde toen mijn oudste ging voetballen en de andere drie snel volgden. Door zijn wekelijks bezoek aan De Kranenmortel, om zijn zonen aan te sporen, werd Jan al snel voor diverse klussen geclaimd, contributie ophalen, entree ophalen bij thuiswedstrijden, etc. Vanaf 1988 doet Jan het onderhoud van de velden, en daar tussendoor omzoomde hij het hoofdveld met een tegelpad. De laatste twee jaar heeft Jan assistentie gekregen van Frans Bouwmans. Van de voetballende zonen, Jan, Noud, André en Marius die allen in het eerste speelden, speelde Jan ruim 22 jaar in het eerste. Jan propageerde altijd het glaasje bier na de wedstrijd. „Op deze manier krijg je een eenheid in je ploeg” Door blessures moesten Noud en Marius vroegtijdig de voetbalschoenen aan de kapstok hangen, waarna beiden zich ten dienste stelden voor de club. Al jaren regelen beiden het wedstrijd secretariaat. Jan speelt nog wekelijks, en staat 'szaterdags klaar voor de jeugd. Dré voetbalt nog zijn partijtje in het derde.

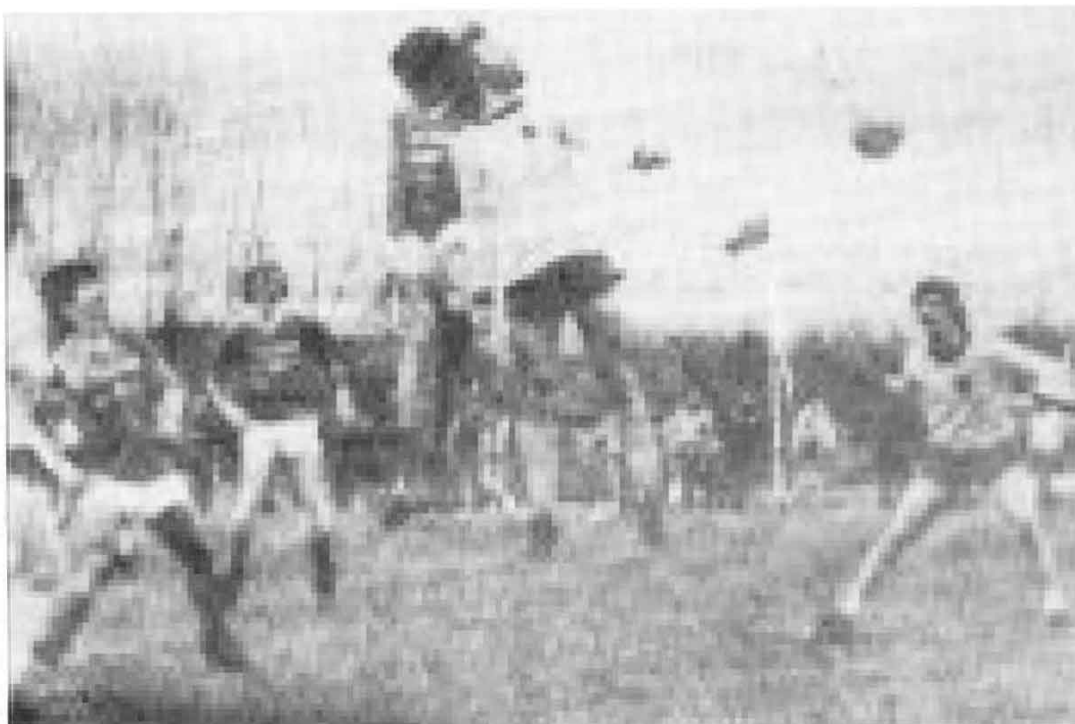
Voetbalpremière

Na een schitterend debuut in de 4e klasse, waarbij ZSV op de tweede plaats eindigde achter kampioen Nuenen, volgt degradatie in 1983. Op 28 november 1982 van die competitie was De Kranenmortel het toneel van een voetbalpremière. Voor het eerst in de geschiedenis traden Deurne en ZSV 'serieus' tegen elkaar in het strijdperk. De eerste ontmoeting won Deurne met 1-0 door een penalty in de laatste minuut. In de return, Deurne was al kampioen en ZSV vocht tegen degradatie, gaf Deurne geen cadeautjes weg.

ZSV miste door het gelijkspel het broodnodig punt bij het bereiken van de eindstand. Weg was de kans om via beslissingswedstrijden zich alsnog te kunnen handhaven in de 4e klasse. Wim van Dijnen verlaat ZSV aan het einde van het seizoen, en Harrie Bouwmans wordt de nieuwe coach.

Seizoen 1982-1983. ZSV en Deurne voor het eerst 'serieus' tegen elkaar in competitie verband. Jan Elbers laat een voorzet los waarop verdediger Kuipers en doelman van de Eijnde van Deurne geen verweer hebben.

25-03-84 Libero Jan van Gog heerst in de lucht tijdens de ontmoeting met SSE. ZSV won met 0-1.

ZSV 1980-1983 Vlnr. 1e rij : Tjeu Berkers, Mario van de Weerden, Berry Koppens, Louis Litjens, Theo Kuunders, Bert Swinkels, Gerrit Verlijdsdonk en Jan Elbers. 2e rij : Mario Verlijdsdonk hulptrainer, Jan Verlijdsdonk, Mart Verlijdsdonk, Ton Munsters, Broer Maas, Wiek Bouwmans, Willy van de Kerkhof EHBO, Dré Elbers, Albert Koolen, Albert Maas, Hans Wijnen, Wim van Dijnen trainer, Noud Elbers en Jan Verhees verzorger.

De tachtigerjaren tot heden

De laatste tien voorbije jaren waren er pieken en dalen in de prestaties van de hoofdmacht. In 1984 werd het kampioenschap behaald in de 1e klasse onderafdeling.

Door in deze wedstrijd ook de laatste competitie wedstrijd te winnen tegen SPV werd beslag gelegd op het kampioenschap van Brabant met een gemiddelde puntenscore van 1,544. Op grond van deze prestatie, mocht ZSV gaan deelnemen aan het kampioenschap van Nederland. Het seizoen 1984-1985, inmiddels had Huub Dings de voorzittershamer overgenomen van Roel Trip en zou trainer Harry Bouwmans aan het eind van het seizoen ZSV verlaten, koesterde men geen titel aspiraties, „handhaving” was het parool. In dat seizoen ging het er hard aan toe wat blijkt uit de diverse verslagen die het Helmonds Dagblad publiceerde: „Pak slaag voor ZSV, ASV en ZSV knotsen er flink tegenaan”

„Zo hard als een steen”

„Zo hard als een steen”

ZEILBERG – Scheidsrechter Van Bussel die gistermiddag een niet al te sterke indruk achter liet in de wedstrijd tussen de vierdeklassers ZSV en Gestelse Boys maakte het in de tweede helft wel erg bont toen de Zeilbergspeler Martien Verlijdsdonk gewond bleef liggen op het speelveld.

Appeleren van de directe

tegenstander van Verlijdsdonk haalde niets uit, ook niet toen hij de scheidsrechter toe riep dat Verlijdsdonk aan het gezicht bloedde. „Voetballen”, zo schreeuwde de Helmondse arbiter, „d’n dieje is zo hard as ne stein”. Nadat de Gestelse doelman Van den Nieuwenhof de bal over de zijlijn had getrapt werd Van Bussel gedwongen om de gewonde speler te laten verzorgen. Jodium en een pleister kwamen er aan te pas voordat Verlijdsdonk verder kon spelen.

Helmonds Dagblad 23-09-1984

28-04-85. Spelmoment uit de wedstrijd ZSV - Someren. Berry Koppens, links, volgt de Somerense libero Geelen.

Vergeefs wachten op FC VVV

Aan het begin van de competitie 1985-1986 zou FC VVV traditiegetrouw zijn laatste oefenwedstrijd voor het nieuwe seizoen tegen ZSV spelen. Enkele honderden toeschouwers en de scheidsrechter wachtten vergeefs. Telefoongesprekken deden vermoeden dat de bus was omgekeerd omdat er een koffer met shirtjes vergeten zou zijn.

„We zijn onderweg, maar komen wat later” Maar in de Zeilberg verscheen geen FC VVV. De nieuwe oefenmeester van ZSV, Pedro Kuipers, laste een extra training in i.p.v. een oefenwedstrijd.

Mario Verlijdsdonk, links, hier in de slag met Jurrie Koolhof van PSV. Mario speelde in het betaalde voetbal voor FC VVV en Eindhoven.

Wisselingen

Toon van der Burgt, volgt in 1985 Huub Dings op als nieuwe praeses van ZSV. Aan het einde van dat seizoen verlaat Pedro Kuipers na een jaar ZSV, en wordt opgevolgd door Tonnie van Berlo die in 1988 wordt opgevolgd door Piet van de Manakker. In 1986 keert Wiel Damen weer terug als voorzitter. Wiel Damen treedt in 1990 terug als voorzitter en wordt benoemd tot ere-lid. Berry Koppens neemt een jaar als wvd. voorzitter de honneurs waar tot in 1991 Arie Vogels de nieuwe voorzitter wordt.

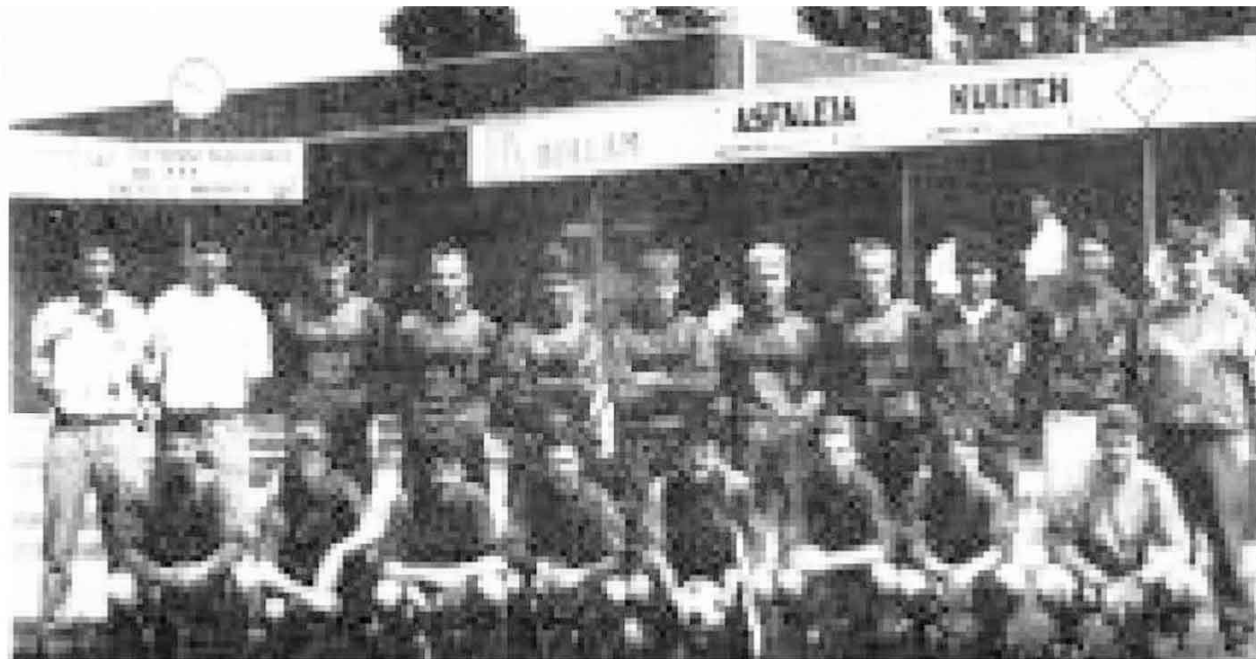
Depressies

Boven De Kranenmortel leek zich een scheidslijn in de atmosfeer te hebben verankerd. Werd de Deurnese zijde overvloedig beschenen door de zon, boven de Zeilbergse dreven was de hemel al twee jaar grijs gekleurd.

Zware depressies teisterden het eerste elftal. Na degradatie in het seizoen 1987-1988 uit de 4e klasse KNVB na acht puntjes te hebben behaald, volgt het seizoen daarop opnieuw degradatie, ZSV is terug in de tweede klasse onderafdeling.

Terug in de tweede klasse

Terug in de tweede klasse wordt het eerst elftal in het seizoen 1989-1990 kampioen, en mist het tweede elftal na een beslissingswedstrijd tegen Mulo, in Bakel, het kampioenschap. Tevens worden in dat seizoen B-1 en E-1 kampioen. Cleem van de Kerkhof volgt Piet van de Manakker op, en wisselde na twee seizoenen in omgekeerde volgorde. Na het tussentijds vertrek van Piet van de Manakker maken Mart en Mario Verlijdsdonk het seizoen 1992-1993 af. In het jubileumjaar pakt Mart Verlijdsdonk met zijn jonge selectie het kampioenschap in de 1e klasse onderafdeling, en promoveert naar de 4e klasse KNVB. Een prachtige en sportieve afronding van 40 jaar ZSV.

Kampioenselftal 1993-1994. Staand v.l.n.r. Trainer Mart Verlijdsdonk, verzorger Berry van Roosmalen, Marcel Snellens, Helmus Damen, John Elbers, John Daniëls, Martien Swinkels, Richard Berkhout, Patrick Weerts, Hans van Bommel, en leider Frans van Bree. Zittend. Wenner Maas, Arie Vogels, Juul van de Steyn, Patrick Slaats, Ruud Koppens, Ronald Leenders, Jan Kroezen, en Renier Vervoort.

ZSV en het carnaval

Vanaf 1987 neemt een groep enthousiastelingen uit onze vereniging jaarlijks met groot succes deel aan de carnavalsoptochten van Deurne en die van Zeilberg. Met prachtige persiflages en een knipoog naar de dorpspolitiek beelden ze dit uit met prachtige wagens, waaraan veel energie en zorg werd besteed. Een jaarlijks hoogtepunt in onze vereniging is het "Wa kan ut geve bal" Dit 'geel-zwarte bal' is niet meer weg te denken en is een van de best bezochte happenings binnen de vereniging.

Carnaval 1989. Hoezo, ZSV geen "RK" sportvereniging meer! v.l.n.r. Gerrit Verlijdsdonk, Marius Elbers, Berry Koppens, Hennie Luttkhold, Arno Manders, Louis Litjens, Johan Verlijdsdonk, en Noud Elbers.

Oprichting 't Zetesveejerke

Op 16 februari 1990 ging een lang gekoesterde wens in vervulling: de naamsonthulling van het heropgerichte clubblad tijdens het "Wa kan ut geve bal". De acht jarige Joost van de Velde, een van de vele inzenders, mocht met, 't ZETESVEEJERKE, als winnaar een cadeautje in ontvangst nemen. De eerste uitgave verscheen in maart 1990. Na het terziele gaan van het eerste clubblad in 1960, waren de initiatiefnemers, Rien van de Ven en Johan Verlijdsdonk, er zich van bewust dat het een onmogelijke opgave zou worden bij onvoldoende medewerking. 4 oktober 1989 vond de oprichtings

bijeenkomst plaats. Er werd een bestuursafgevaardigde bereid gevonden in de persoon van Mart van Maris en de redactie werd gecombineerd met Marian Bronstein, Harrie van Roosmalen, Bert Nijssen, Stefan Kroezen Rien van de Ven en Johan Verlijndonk. De redactie wordt gesteund door diverse trouwe kopijleveranciers, die elke maand hun eigen rubriek vullen. Het verloop binnen de redactie was gering, behalve Mart van Maris, bestaat die nog altijd uit de personen van het eerste uur. Willem van Bommel, Frans van Bree, Martien Altink, Leo van Mullekom, Harrie van Roosmalen, en Peter Bronstein zijn de bezorgers die het blad bij de leden thuis afleveren. Het clubblad, inmiddels de 5e jaargang, heeft een vaste plaats in onze vereniging verworven. Het blad is gratis voor de leden en verschijnt zes keer per jaar in een oplage van 550 stuks.

Korfbalvereniging RKZSV 1973 .vlnr.: voorste rij : Marleen Koolen, Jozien Dirks, Jacqueline van de Manakker, Tonny van Maris, Door van Maris, Jannie van de Mortel, Lucia van Dam, Petra Bouwmans, Diny Bronstein - van Rijt. Achterste rij Wilma van Maris, Tony Hoebers, Tony van Dam, Maria Martens, Zus Profijt, Franka Honings, Nellie Elbers en trainer Wim van Schaik. Foto uit 1973

Z.S.V. korfbal

Korfbalclub R.K.Z.S.V. vierde in augustus 1991 haar 30 jarig bestaan met een groot toernooi op ons sportpark. De korfbalclub groeide in haar 30 jarig bestaan uit naar een vereniging met meer dan 100 leden.

Jubileum 1954 - 1994

In het jubileumjaar van Z.S.V. integreert korfbalclub R.K.Z.S.V. in de voetbalclub en gaat als afdeling korfbal-Z.S.V. op dezelfde voet verder als voorheen.

Z.S.V. toernooien

Onze vereniging kent diverse toernooien. Jaarlijks terugkerende toernooien zijn:

Het Jan Bouwmans nederlaag toernooi.

Het Jan Manders toernooi, de jeugd van Z.S.V. tegen de jeugd van SV. Deurne.

De Frits van Moorsel penalty-bokaal, de jeugd neemt strafschoppen op gerenommeerde keepers.

Penalty bokaal 1991. Sterkeeper Jean Marie Pfaff op de kranenmortel.

Aftrap van een Zilveren Turf Toernooi door Hr. Liebreks wethouder, en de Hr. Naus, directeur van de Rabobank.

Het Zilveren Turf Toernooi.

Het Hennie Luttkhold zaaltoernooi.

Het oliebollentoernooi.

Toernooi voor lagere elftallen.

Het Stroatkéie-toernooi.

Juni 1992 werd het eerste "Stroatkéie-toernooi"

georganiseerd. Dit jongste toernooi van ZSV, kende meteen succes. Begin 1991 kreeg initiatiefnemer Harrie Munsters groen licht van het ZSV bestuur om een toernooi te organiseren waar aan iedereen vanaf zestien jaar kon deelnemen. Elke straat of een combinatie van straten mocht binnen de parochie-grenzen van Zeilberg een elftal afvaardigen. Er kwam een commissie, bestaande uit Harrie Munsters, Berry Koppens, Rien van de Ven, en Bert van Dam. De animo was goed. Aan het eerste toernooi namen 15 ploegen deel, wat zich stabiliseerde tot het afgelopen toernooi, 1994.

Oprichting G-voetbal ZSV

In oktober 1992 startte bij ZSV een nieuwe voetbalafdeling, nl. het G-voetbal. G-voetbal is voor mensen in onze samenleving die i.v.m. hun lichamelijke en/of verstandelijke handicap niet kunnen deelnemen aan het normale veldvoetbal. Bij gespreksvoeringen met de V.O.G.G. (vereniging ouders geestelijk gehandicapten) bleek hieraan behoefte binnen de gemeente Deurne. In onze vereniging was ruimte, en voldoende vrijwilligers boden hun diensten aan om hieraan hun medewerking te verlenen. Bij de begeleiding zijn er ook vrijwilligers actief vanuit de V.O.G.G., de samenwerking met de ZSV-ers is prima. Zeven deelnemers bezochten de eerste training, maar al snel groeide dit uit tot meer dan vijftien actieve deelnemers, zowel dames als heren.

Ook de leeftijd van de deelnemers loopt nogal uiteen. Resultaten zijn niet het belangrijkste, maar het plezier en het samen bezig zijn met voetbal staat bij de groep en de begeleiding voorop.

Voorheen werden er voornamelijk oefenwedstrijdjes gespeeld, maar in september 1993 werd voor het eerst deelgenomen aan de door de K.N.V.B. georganiseerde competitie. Onze G-ers trainen op de maandagavond om 19.00 uur, de wedstrijden spelen ze op zaterdag.

Het G-team met hun begeleiding, Gerard Hulligie, Leo van Mullekom, en scheidsrechter Annie Engelen.

Was het G-voetbal de eerste jaren een zelfstandige afdeling, sinds augustus 1994 integreerde de afdeling in de jeugdafdeling. G-voetbal heeft ondertussen zijn bestaansrecht bewezen en een vaste, normale plaats binnen ZSV verworven.

Voor de toekomst: G-voetbal, normaal bij ZSV.

Vertrouwen in de toekomst

Degenen die 40 jaar geleden de aanzet hebben gegeven tot oprichting van een voetbalclub in de Zeilberg, mogen we zeer dankbaar zijn. „De sociale functie die Z.S.V. in al die jaren heeft vervuld t.a.v. sport en vrijetijdsbesteding, is heden ten dagen niet meer weg te denken in onze samenleving”. Aan het woord is Arie Vogels, inmiddels 3 jaar voorzitter van ZSV. Na de fusie met de korfbalvereniging telt de vereniging plus-minus 700 leden.

De grootste groei dient zich aan bij de jeugd. Een afdeling die hoog in het vaandel staat en waaraan de vereniging de afgelopen jaren veel aandacht heeft besteed. Door het aan trekken van Sophie Grendaals jeugdtrainer c.q. coördinator, die met kennis van zaken het corps jeugdtrainers en leiders begeleid, kan ZSV profiteren van haar kwaliteiten. Met dit beleid wil de vereniging bereiken dat iedere jeugdige die het spel 'voetbal' wil leren, dit voor 100% kan leren bij ZSV.

Bij ZSV kan iedereen voetballen leren. Dit plaatje schoten we tijdens het afgelopen kampioenschap van het eerste elftal.

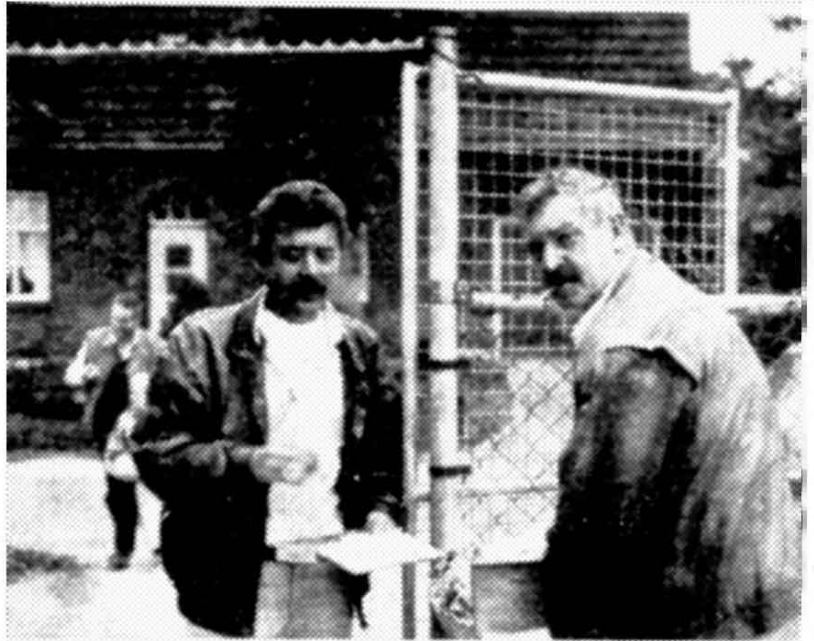
Ilse Kroezen oefent al met de bal.

Een voorbeeld hiervan is de oprichting van een afdeling G-voetbal enkele jaren geleden, de opzet daarvan is volledig geslaagd. Korfbalclub R.K.Z.S.V. is sinds het afgelopen jaar weer terug onder de vleugels van ZSV, t.g.v. privatisering, enz. Voor beide zal dit weinig veranderingen of problemen opleveren, want de samenwerking voordien was ook al voortreffelijk, vertelt de voorzitter. Arie Vogels is tevreden over de gang van zaken bij zijn club en met de medewerking van ongeveer 200 vrijwilligers. "Met deze mensen om je heen erbij is het gemakkelijker om voorzitter te zijn. De bestuurstaken zijn in goede handen en in de commissies lopen de zaken ook goed. Ieder bestuurslid moet zijn eigen verantwoordelijkheden dragen, vindt de voorzitter, dan loopt het meestal vanzelf.

Al jaren staan beide bij de ingang als het eerste een thuiswedstrijd speelt. Niemand hoeft ze daar op te wijzen, ze zijn er, weer of geen weer, de beloofde kassa ten spijt.

Frits van Schayk, links, en Jan van Moorsel

"Neem nou eens de kassamensen, Jan van Moorsel en Frits van Schayk, ze staan al jaren aan de ingang, weer of geen weer. Niemand hoeft die twee ergens op te wijzen, ze zijn er. De toegezegde overdekte kassaruiimte is er nog niet, toch hoor je ze nooit klagen, "maar belofte maakt schuld", voegt Arie er aan toe.

Menig uurtje hebben beiden op de Kranenmortel doorgebracht om het gras groen, en de lijnen wit te houden.

Pousserend voor het oude keetje dat inmiddels plaats gemaakt heeft voor een container, Jan Elbers sr. en Jan jr.

Onze terreinknecht Jan Elbers sr., in het begin bijgestaan door Jan jr. is al jaren dagelijks op het sportpark te vinden, bezig met allerlei werkzaamheden. Een van zijn grootste klussen was de aanleg van het tegelpad rondom het hoofdveld. Sinds kort wordt Jan in het terreinonderhoud bijgestaan door Frans Bouwmans,

geen onbekende in de ZSV wereld, als voetballer, 40jaar scheidsrechter, bestuurslid, en nog diverse andere functies. "Twee terreinkechten waar ZSV trots op is", benadrukt de voorzitter.

Sinds de privatisering worden de velden gemaaid door Frans Bouwmans. Vroeger, op Sientjes-Hei, werd dit karwei met een handmaaiertje gedaan.

Hier rookt Frans met de turbo erop, over het veld.

Veel waardering heeft de praeses voor de groep conciërges, die op wedstrijddagen en traingsdagen het materiaal aanreiken en de accommodatie beheren. Dit corps werkt prima.

Wekelijks is de familie van Bakel in de kantine om de catering te verzorgen. Onlangs kreeg het interieur een modern aanzien, en zijn er plannen om de accommodatie verder te renoveren.

v.l.n.r. Thy, Cindy, Inge, Kim en Dinny.

Het kantine beheer, dat door de familie van Bakel wordt verzorgd, alsmede het poetsen elke maandagmorgen van de hele accommodatie door de dames, Hermien van Dinter en Ria van het Zelfde met soms nog assistentie van Jo Damen, is in goede handen.

Maandagmorgen is de dag waarop de gehele accommodatie van onder tot boven wordt gepoetst. De dames die ervoor zorgen dat het geheel er weer netjes uitziet na een turbulent weekend.

V.l.n.r. Ria van het Zelfde, Jo Damen, Hermien van Dinter.

Bij ZSV, vervolgt de voorzitter, prevaleert de gezelligheid, en er moet een goede geest in de vereniging heersen. Door af en toe eens wat te organiseren, bereiken we dit met de steun van onze sponsors: de reis naar Polen, het feestweekend, en kampioenstitels zijn daar voorbeelden van.

Op de wekelijkse leidersvergadering worden o.a de wedstrijden van het afgelopen weekend geanalyseerd. v.l.n.r. Piet van Bree leider 5e, Jan Kuunders leider 2e, Jan van Gog leider 3e, Noud Elbers wedsec. Johan Verlijdsdonk wedsec. Noud van Lierop leider 5e en Bert van Dam leider veteranen.

"De privatisering is thans een feit, wat inhoud dat de handen weer meer uit de mouwen gestoken moeten worden" vervolgt de voorzitter, iets wat vroeger maar als heel gewoon werd ervaren men was toen ook veel minder eisend dan tegenwoordig.

Door de grote welvaart van de afgelopen jaren, waarbij voorheen ook meer mogelijk was voor de gemeentelijke-overheid, was men het als heel gewoon gaan beschouwen dat een en ander maar gesubsidieerd werd. Onder andere grote dure sportparken zijn toen aangelegd en werden gesubsidieerd. Maar nu blijkt dat we met z'n allen een te grote broek aan hebben gehad zullen we de broekriem strakker moeten aanhalen.

*Een groepje ZSV liefhebbers
volgt gespannen de verrich-
tingen op het veld.*

*Geheel links, met bril,
Frans van den Broek, die
geen weekend mist op de
Kranenmortel.*

Willen we behouden wat in 40 jaar is opgebouwd, zullen er extra inspanningen worden gevraagd om alles in stand te houden. Willen we de contributie betaalbaar houden, dan zal dit gecompenseerd moeten worden door zelfwerkzaamheid, en zullen we ons als ZSV leden weer belangeloos enkele uurtjes moeten inzetten voor onze vereniging als daartoe een beroep op ons wordt gedaan. Het voorbeeld daarvan gaven ruim 40 jaar geleden al de pioniers van de vereniging, die het onder veel moeilijker omstandigheden moesten zien te runnen.

Met het grote aantal vrijwilligers, die nu altijd belangeloos klaar staan voor de vereniging, kunnen we de toekomst met vertrouwen tegemoet zien. Aldus onze voorzitter.

Nog enkele wetenswaardigheden

Hoofdtrainers ZSV waren:

J. Bouwmans	'54-'56	B. de Bode	'75-'77
H. Bouwmans	'56-'57	M. van Heur	'77-'80
J. Collombon	'57-'59	W. v Dijnen/Mario Verlijdsdonk	'80-'83
C. Vossen	'59-'61	H. Bouwmans	'83-'85
Verbrug	'61-'62	P. Kuypers	'85-'86
H. vd Ven	'62-'67	T. v Berlo	'86-'87
W. Stoker	'67-'69	T. v Berlo/J. Derks	'87-'88
H. vd Ven	'69-'72	P. vd Manakker	'88-'90
J. Minnaar	'72-'73	C. vd Kerkhof	'90-'92
J. Boerenkamps	'73-'74	P. vd Manakker/	'92-
M. de Hooghe	'74-'75	Mario/Mart Verlijdsdonk	'92-'93
		Mart Verlijdsdonk	'93

Ereleden ZSV

Dr. Frans Janssen
 Jan Bouwmans
 Lies Bouwmans Koolen
 Gerrit Lebon
 Nellie Lebon
 Harrie Munsters
 Wiel en Jo Damen

Lid van verdienste

Harrie van de Ven

Voorzitters ZSV

Tiny vd Kruys	1954-1959
Mart de Veth	1959-1960
Dr. Janssens	1960-1961
Piet van Aarssen	1961-1967 1971-1973
Gerrit Lebon	1967-1971
Wiel Damen	1973-1981 1986-1990
Roel Trip	1981-1983
Harrie Munsters	1983-1984 wnd
Huub Dings	1984-1985
Toon v d Burgt	1985-1986
Berry Koppens	1990-1991 wnd
Arie Vogels	1991 ???

IN MEMORIAM

Ook in een gezellige en drukke periode van feestvieren behoort een gepast moment van bezinning. Laten we derhalve stilstaan bij hen, die geen getuigen kunnen zijn van het heden, omdat zij niet meer onder ons zijn. Ongetwijfeld hebben zij allen, ieder op zijn eigen manier, ertoe bijgedragen dat onze vereniging geworden is tot wat ze nu is. Ook zij en vooral hun nabestaanden hebben recht op respect en waardering. Wij zullen hun inspanningen en bijdragen nimmer vergeten. Hun nagedachtenis zal door ons altijd in ere worden gehouden.

Hoofdbestuur 1994. v.l. Staand. Berry Koppens, Jan Kroezen, Gerrie Bouwmans, Noud Elbers, Hans Joosten, Marius Elbers, Rien vd Ven. Zittend. Toon vd Burgt, Arie Vogels, Koen vd Kant, Tonnie Boerma.

Sponsors en begunstigers VV ZSV

Mart Munsters Grondverzetbedrijf
Apollo Uitgaanscentrum
Verlijdsdonk schildersbedrijf
Verlijdsdonk interieur
Kuijten Asfaleia Assurantiën
Jan Kuunders
Drankenhandel Winters Liessel
Rabo-bank
Gemeenschapshuis Den Draai
Schildersbedrijf Jan Koppens
Thielen sportprijzen
Matax Taxi
Cafe zaal Jo Verbruggen
Tabak/snoep M. Koppens
Maas Haarmode
Dirks Antiek
't Tweespan Frituur
Rijwielhandel J. Manders
Variant Schoonmaakbedrijf
Amax P Bouwmans
Schoenhandel T. vd Heuvel
Voegersbedrijf H. Joosten
Café D'n Anlaup
Dierenspeciaalzaak
Varkenshandel J. vd Einden
Assurantiën J. Bennenbroek
Motorhandel Dirks
Alp Tax
Mart v Maris Schoenreparatie
Dirks Schilderbedrijf
D'n Carambole Café Frituur
Zeilbergs bloemenhuis
Slagerij Bouwmans
Schonewille Autolakspuiterij
Tankser. Bloemenshop P. Vullings
Daniëls Grondwerken
Video Producties
Beijers Houtbewerking
Donkers Constructie
Cafetaria D'n Heiakker
Harly Sport
Auto/motor rijsch. T. vd Heuvel
Garage Piet v Bakel
Restaurant Stepp-Inn Spuitgiettechn.
Loverbos Asten
Rowe Interieurprojekten
Nijssen Antiek Someren
Kantoor/Boekhandel Noud vd Einden
Welten Kärcher dealer
Wurth Den Bosch
Boerenbond
Dusol Schilderwerken Helmond
S.R.V. M. vd Burgt
CVS Helmond

Verhaegh Transport
Lichtevelt Mode
Multi-Foto
Beckers Snacks
Mode-express transport Helmond
Cafe De Mert
Merx Bedrijfswagens
Pepping Makelaar
't Stationneke Frituur
Lutters Bouwbedrijf
Jean Coopmans Bouwbedr
Dovens meubelen Liessel
Botim
Artofil-Brakat
Goossens kip Asten
vd Berg Bestratingen
v Goch Reisburo
Instalatiebedrijf T. Jetten
Hoeka
Porcon-Hollam
Dommelsch bier Dommelen
H. Verhees Verwarming Liessel
vd Wal Bouwmaterialen
Bakkerij Vedder
Holten Houthandel
Kettler
Schouten
Schneider Transport
S.R.V. man
van Gool Opticien
Adriaans Staalbouw Liessel
't Hofke Frituur
Bavaria Lieshout
Oskomera
J. vd Mortel Electra
Bert Munsters Autolakspuiterij
Slagerij M v Engeland
Boerenkamps Textiel
"Co's Corner" Frituur
Goos Antenne centrale
van Bree metselwerken
Electra Wijnen
Vemu Veevoerders Minsters
Cafe de Box
Sneider Transport
Vaste ZSV supporters
De W.I.K.

